

Dosarul nr. 2ra-1066/20

Prima instanță: Judecătoria Orhei sediul central (jud. E. Ciubotaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, G. Dașchevici, V. Clima)

ÎNCHEIERE

7 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Tamara Popa și de Vasilii Copaci, reprezentat de avocatul Vasile Stăvilă

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Vasilii Copaci, reprezentat de avocatul Vasile Stăvilă împotriva Tamarei Popa cu privire la apărarea dreptului de proprietate, obligarea demolării construcției și repararea prejudiciului moral și

la cererea reconvențională a Tamarei Popa împotriva lui Vasilii Copaci cu privire la declararea valabilității tranzacției de vânzare-cumpărare, recunoașterea dreptului de proprietate, anularea parțială a testamentului și a certificatului de moștenitor testamentar

împotriva deciziei din 19 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Vasilii Copaci și apelul declarat de Tamara Popa și menținută hotărârea din 19 iulie 2019 a Judecătoriei Orhei sediul central

constată:

La 15 iunie 2017, Vasilii Copaci, reprezentat de avocatul Vasile Stăvilă a depus cerere de chemare în judecată împotriva Tamarei Popa cu privire la apărarea dreptului de proprietate, obligarea demolării construcției și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că s-a născut și a locuit în casa părintească din sat. XXXXX r-nul XXXXX, iar de o perioadă îndelungată este cetățean al Federației Ruse, domiciliind în această țară.

A comunicat că în anul 2010, tatăl său, Tudor Copaci i-a testat toată averea, iar prin intermediul fraților săi, gestiona și dirija de la distanță cu toate treburile referitoare la averea moștenită de la tatăl său.

La 25 februarie 2013 a fost întocmit notarial certificatul de calitate de moștenitor, iar la 25 aprilie 2017 i-a fost eliberat și certificatul de moștenitor testamentar.

În anul 2013, după decesul tatălui, a fost informat de către fratele său Mihail Copaci că Tamara Popa, care deținea un bar în imediata apropiere a terenului aferent casei de locuit ce i-a revenit prin moștenire, a început să-și extindă ilegal construcția deja existentă, ocupând abuziv o porțiune din terenul respectiv cu dimensiunile de 25 x 10 m.

În scopul apărării dreptului său de proprietate, a contactat-o telefonic pe Tamara Popa și i-a interzis categoric să facă acest lucru, solicitându-i să sisteze construcția neautorizată pe porțiunea de teren ocupată abuziv.

A remarcat că atât după prima discuție telefonică, cât și după multe altele, Tamara Popa a ignorat adresările și cerințele legale înaintate de el, în final, construind anexa pe porțiunea de teren ocupată abuziv.

A comunicat că, prin hotărârea definitivă și irevocabilă din 13 ianuarie 2014 a Judecătoriei Telenești, Tamara Popa a fost declarată culpabilă de comiterea contravenției prevăzute de art. 179 Cod contravențional, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 100 unități convenționale.

După mai bine de un an de zile de solicitări de sistare a construcției ilegale, la 17 februarie 2014, în baza plângerii depusă de el, Procuratura raionului Telenești a pornit urmărirea penală conform art. 193 Cod penal, pe faptul că Tamara Popa în mod abuziv a ocupat o parte din terenul de pe lângă casa ce-i aparține succesorului defunctului Tudor Copaci.

Prin ordonanța din 19 iunie 2014 a procurorului în Procuratura raionului Telenești, a fost scoasă de sub urmărire penală bănuita Tamara Popa, pe motiv că în acțiunile ei nu se întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 193 Cod penal, cu clasarea cauzei penale.

Emiterea ordonanței menționate procurorul a motivat-o prin faptul că a fost efectuată tranzacția, dovedită prin recipisa întocmită la 21 noiembrie 2011, prin care se confirmă că Tudor Copaci a primit suma de 7 000 de lei de la Tamara Popa pentru suprafața de 3 ari ce-i aparținea lui cu drept de proprietate.

Recipisa a fost semnată din numele lui Tudor Copaci și martorii Serghei Copaci, Valentina Copaci, Natalia Suruceanu, Rodica Băț și Natalia Sinegur, care, fiind audiați în calitate de martori, au confirmat veridicitatea recipisei.

De asemenea, în motivarea ordonanței a fost indicat și faptul că, fiind audiată în calitate de bănuită, Tamara Popa a declarat că într-adevăr a construit o anexă la sala de manifestații pe care o deține în sat. XXXXX r-nul XXXXX, fără să dețină actele care i-ar confirma acest drept. Terenul pe care a construit l-a procurat în anul 2011 de la Tudor Copaci printr-o recipisă, în baza căreia a decis să extindă construcția.

A relatat reclamantul că, revenind în țară în luna aprilie 2017 și făcând cunoștință cu ordonanța de scoatere a Tamarei Popa de sub urmărire penală, a solicitat explicații de la presupușii martori la întocmirea recipisei, care categoric au negat faptul precum că ei au fost martori la 21 noiembrie 2011, când Tamara Popa i-a transmis lui Tudor Copaci suma de 7 000 de lei, ci doar la rugămintea Tamarei Popa au semnat recipisa din 21 noiembrie 2011, menționând că nu au văzut dacă Tamara Popa i-a transmis careva bani lui Tudor Copaci.

Cel puțin doi dintre presupușii martori - Serghei Copaci și Valentina Copaci, categoric au negat acest lucru, menționând că au fost chemați de Tamara Popa numai

pentru a semna recipisa, dar careva bani în prezența lor Tamara Popa nu a transmis lui Tudor Copaci.

De asemenea, conform constatării din ordonanța din 19 iunie 2014, reiese că recipisa a fost semnată din numele lui Tudor Copaci de martorii Serghei Copaci, Valentina Copaci, Natalia Suruceanu, Rodica Băț și Natalia Sinegur și nu este clar care a fost necesitatea ca martorii nominalizați să semneze din numele lui Tudor Copaci, atunci când pe recipisă este aplicată și semnătura acestuia.

A menționat că starea sănătății lui Tudor Copaci în vârstă de 83 ani la data semnării recipisei din 21 noiembrie 2011 nu era satisfăcătoare. Drept confirmare poate servi informația verbală a asistentului social Iulia Drăguș, care i-a comunicat că în perioada 2011-2012, l-a vizitat la domiciliu pe Tudor Copaci, care era într-o stare gravă, aflându-se la pat și care psihologic nu reacționa la cele ce se întâmplă în jurul său.

De asemenea, fratele său, Mihail Copaci, care avea grijă de Tudor Copaci și căruia i-a fost încredințată gestionarea averii succesore testate, nu a fost prezent la semnarea recipisei din 21 noiembrie 2011, cu toate că se afla acasă, în sat. XXXXX r-nul XXXXX.

A relevat că Tamara Popa a negociat cu Mihail Copaci posibilitatea înstrăinării porțiunii de teren litigioase, însă ultimul, neavând împuterniciri, a refuzat categoric încheierea tranzacției.

A menționat că la 5 mai 2017, a expediat Tamarei Popa o cerere prealabilă, cu solicitarea de a soluționa litigiul apărut pe cale amiabilă, însă, după mai multe discuții cu pârâta, nu au ajuns la un consens, iar vreun răspuns în scris de la Tamara Popa nu a parvenit.

A evidențiat reclamantul că pe lângă prejudiciul material care i-a fost cauzat în rezultatul acțiunilor ilegale ale pârâtei, i-a fost cauzat și un prejudiciu moral imens, deoarece în ultimii 3 ani permanent a fost nevoit să apeleze la diferite instituții abilitate pentru a-și apăra dreptul său de proprietate, iar în rezultat, fiind pensionar și veteran al războiului din Afganistan și cu XXXXX, permanent simte un disconfort moral, fiind nevoit să apeleze frecvent la serviciile XXXXX.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 8, 10, 11, 374, 607 Cod civil, art. 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, obligarea pârâtei să elibereze porțiunea de teren cu suprafața de 25 x 10 m, ocupată ilegal din terenul aferent casei de locuit din sat. XXXXX r-nul XXXXX, nr. cadastral XXXXX, obligarea pârâtei să demoleze anexa construită ilegal pe porțiunea de teren ocupată ilegal, încasarea din contul pârâtei în beneficiul lui a sumei de 25 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

La 11 octombrie 2017, Tamara Popa a depus cerere reconvențională împotriva lui Vasilii Copaci cu privire la declararea valabilității tranzacției de vânzare-cumpărare, recunoașterea dreptului de proprietate, anularea parțială a testamentului și a certificatului de moștenitor testamentar.

În motivarea acțiunii reconvenționale a invocat că la 21 noiembrie 2011, a încheiat un contract de vânzare-cumpărare cu Tudor Copaci, materializat sub formă de recipisă, prin care a procurat de la acesta lotul de teren cu suprafața de 25 x 10 m, cu nr. cadastral XXXXX din sat. XXXXX r-nul XXXXX.

A evidențiat că a achitat lui Tudor Copaci, în prezența martorilor Serghei Copaci, Valentina Copaci, Natalia Suruceanu, Rodica Băț și Natalia Sinegur, costul cerut în sumă de 7 000 de lei.

Astfel, tranzacția se confirmă prin recipisă, însă părțile nu s-au mai prezentat la notar din motiv că Tudor Copaci a decedat.

A remarcat că în calitate de cumpărător, și-a onorat obligațiunea de achitare a prețului lotului de teren procurat, Tudor Copaci i-a transmis în proprietate lotul de teren, dar nu a reușit să efectueze actele necesare la notar și OCT Telenești.

Având în vedere prevederile art. 213 alin. (2) și 320 alin. (2) Cod civil, a menționat că nu este obligată să perfecteze actele necesare pentru autentificarea contractelor notariale.

Referitor la anularea parțială a certificatului de moștenitor testamentar, a indicat că acesta este rezultatul unui acord între moștenitorii participanți la procedura succesorală și acest acord trebuie să fie neafectat de vicii de consimțământ sau cauze de nulitate absolută.

Așadar, la 17 iunie 2010, la biroul notarului Ludmila Iliescu a fost înregistrat testamentul nr. 5056 a lui Tudor Copaci, care a testat toată averea sa lui Vasiliu Copaci.

La 21 noiembrie 2011, după întocmirea testamentului, Tudor Copaci, în prezența martorilor, a încheiat contractul de vânzare-cumpărare sub formă de recipisă, prin care i-a vândut din averea sa, care deja era testată și despre care dânsa nu cunoștea, un lot de teren cu suprafața de 25 x 10 m, cu nr. cadastral XXXXX din sat. XXXXX r-nul XXXXX.

Prin urmare, certificatul de moștenitor testamentar nr. 4526 din 25 aprilie 2017, eliberat pe numele lui Vasiliu Copaci, conține vicii, or la testament au survenit schimbări, dat fiind faptul că Tudor Copaci a înstrăinat lotul de teren cu suprafața de 25 x 10 m, cu nr. cadastral XXXXX, expus în testament, dar deoarece a decedat nu a înregistrat actele necesare la notar.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 213, 315-320, 321 Cod civil, art. 4, 5, 166, 172 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii reconvenționale, declararea valabilității tranzacției de vânzare-cumpărare a lotului de teren cu suprafața de 25 x 10 m, cu nr. cadastral XXXXX din sat. XXXXX r-nul XXXXX, încheiată între ea și Tudor Copaci, recunoașterea dreptului ei de proprietate asupra lotului de teren cu suprafața de 25 x 10 m, cu nr. cadastral XXXXX din sat. XXXXX r-nul XXXXX, anularea parțială a testamentului nr. 5056 din 17 iunie 2010 întocmit de Tudor Copaci și anularea parțială a certificatului de moștenitor testamentar nr. 4526 din 25 aprilie 2017, eliberat pe numele lui Vasiliu Copaci în partea ce ține de terenul cu suprafața de 25 x 10 m, nr. cadastral XXXXX din sat. XXXXX r-nul XXXXX.

Prin hotărârea din 2 martie 2018 a Judecătoriai Orhei sediul Telenești, a fost admisă acțiunea înaintată de Vasiliu Copaci.

A fost obligată Tamara Popa să elibereze porțiunea de teren cu dimensiunile de 25 x 10 m, ocupată ilegal din terenul aferent casei de locuit din sat. XXXXX r-nul XXXXX, nr. cadastral XXXXX care a fost moștenită de către Vasiliu Copaci după decesul tatălui său Fiodor Copaci.

A fost obligată Tamara Popa să demoleze anexa construită ilegal pe porțiunea de teren ocupată nelegitim cu nr. cadastral XXXXX cu dimensiunile de 25 x 10 m la barul existent din sat. XXXXX r-nul XXXXX.

Au fost încasate din contul Tamarei Popa în beneficiul lui Vasilii Copaci cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2 000 de lei, taxa de stat în mărime de 150 de lei achitată la momentul depunerii cererii și prejudiciul moral în mărime de 5 000 de lei.

A fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea reconvențională a Tamarei Popa cu privire la declararea valabilității tranzacției de vânzare-cumpărare a lotului de teren.

A fost respinsă ca fiind nefondată cererea reconvențională a Tamarei Popa cu privire la anularea parțială a testamentului și a certificatului de moștenitor legal.

Prin decizia din 7 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Tamara Popa, casată hotărârea din 2 martie 2018 a Judecătorei Orhei sediul Telenești, cu trimiterea cauzei la o nouă rejudecare, în aceeași instanță, în alt complet de judecători.

Prin încheierea protocolară din 29 ianuarie 2019 a Judecătorei Orhei sediul central, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu notarul public Ludmila Iliescu.

Pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, Vasilii Copaci, reprezentat de avocatul Vasile Stăvilă a depus cerere de modificare a pretențiilor, prin care a solicitat obligarea Tamarei Popa să elibereze porțiunea de teren cu suprafața de 118,3 m², ocupată ilegal din terenul aferent casei de locuit din sat. XXXXX r-nul XXXXX, nr. cadastral XXXXX, care a fost moștenită de către el după decesul tatălui său Tudor Copaci și obligarea Tamarei Popa să demoleze anexa construită ilegal pe porțiunea de teren, ocupată nelegitim de către aceasta, cu nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de 118,3 m² la localul existent, amplasat în sat. XXXXX r-nul XXXXX ce-i aparține pârâtei, în rest, cerințele au rămas fără modificări.

În motivarea acesteia a precizat că în urma inspectării bunului imobil litigios de către OCT Telenești, prin actul de constatare din 14 iulie 2017, a fost stabilit că suprafața ocupată de construcția bunului imobil adiacent este de 118,3 m².

Prin hotărârea din 19 iulie 2019 a Judecătorei Orhei sediul central, a fost admisă parțial acțiunea înaintată de Vasilii Copaci.

A fost obligată Tamara Popa să elibereze porțiunea de teren cu suprafața de 118,3 metri, prin demolarea construcției cu suprafața de 118,3 metri de pe terenul cu nr. cadastral XXXXX, ce aparține cu drept de proprietate lui Vasilii Copaci.

A fost încasată de la Tamara Popa în beneficiul lui Vasilii Copaci suma de 150 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată legate de plata taxei de stat și suma de 3 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, pretențiile cu privire la încasarea prejudiciului moral și a excedentului cheltuielilor de judecată au fost respinse ca neîntemeiate.

A fost respinsă acțiunea reconvențională înaintată de Tamara Popa ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 19 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Vasilii Copaci și apelul declarat de Tamara Popa și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, cu referire la acțiunea reconvențională înaintată de Tamara Popa, instanțele de judecată ierarhic inferioare au menționat că Tamara Popa a omis să explice ce impedimente au existat pentru autentificarea notarială a contractului, având în vedere că Tudor Copaci a decedat abia în anul 2013 și că pretinsul vânzător s-a eschivat de la autentificarea notarială a contractului.

Totodată, prima instanță și instanța de apel au stabilit că autorul actului juridic, a cărui valabilitate se solicită a fi recunoscută (recipisa din 21 noiembrie 2011), nu este proprietarul Tudor Copaci, ci nora acestuia Valentina Copaci, care nu deține careva drepturi asupra terenului litigios.

La fel, a fost menționat că semnătura aplicată pe recipisa din 21 noiembrie 2011 din numele lui Tudor Copaci este vizibil diferită de semnătura acestuia aplicată pe testamentul din 17 iunie 2010.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au mai stabilit că în recipisă este indicat doar faptul că Tudor Copaci a primit de la Tamara Popa suma de 7 000 de lei pentru porțiunea de teren, nefiind specificat scopul.

În aceste condiții, este imposibil de a constata dacă între părți au existat raporturi de vânzare-cumpărare, de arendă sau alt tip de raport juridic, nu se cunoaște dacă consimțământul lui Copaci Tudor a fost exprimat cu intenția anume de a încheia contract de vânzare-cumpărare, or din recipisă nu rezultă clar voința proprietarului de a vinde terenul.

Cu referire la pretenția privind repararea prejudiciului moral din acțiunea inițială, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că este susceptibil reparației prejudiciul moral cauzat prin atingerea adusă doar drepturilor personale nepatrimoniale, cât și în cazurile expres stabilite prin lege.

Astfel, prima instanță și instanța de apel au constatat că lui Vasiliu Copaci i-a fost adusă atingere dreptului de proprietate, care este un drept patrimonial. Corespunzător, prejudiciul moral, care se pretinde a fi suportat, nu este pasibil reparației.

Prin urmare, instanțele de judecată ierarhic inferioare au ajuns la concluzia de a respinge pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral, aceasta fiind lipsită de temei legal.

Totodată, instanța de apel a menționat că pe rolul instanței s-a aflat o cauză de o complexitate medie, omogenă cu alte cauze examinate deja de către instanțele judecătorești, în speță nefiind ridicate careva probleme juridice de importanță deosebită, deci prima instanță întemeiat a redus cuantumul cheltuielilor pretinse, acordând o compensație în mărime de 3 000 de lei. Or, aceste cheltuieli sunt reale, necesare, nu depășesc limita rezonabilității și corespund volumului muncii prestate de avocat.

La 5 iunie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Vasiliu Copaci, reprezentat de avocatul Vasile Stăvilă a declarat recurs împotriva deciziei din 19 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel în partea ce ține de respingerea pretențiilor cu privire la încasarea prejudiciului moral și excedentului cheltuielilor de judecată, cu modificarea acestora și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie încasată din contul Tamarei Popa în beneficiul lui suma de 10 000 de lei cu titlu de

cheltuieli de asistență juridică și suma de 25 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, în rest, menținută hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu actele judecătorești în partea contestată, considerându-le neîntemeiate și necesare de a fi casate parțial.

Referitor la solicitarea de încasare a prejudiciului moral, recurentul a explicat că este veteran al războiului din Afganistan, aflându-se la o depărtare mare de casa părintească care i-a revenit ca moștenire de la tatăl său, de mai bine de 3 ani este nevoit să lupte pentru a i se întoarce ceea ce-i aparține după lege, atât prin discuții interminabile cu Tamara Popa, cât și prin adresările către organele de urmărire penală și instanțele de judecată naționale.

A relevat că încă de la etapa incipientă a adresărilor sale în instanțe, a propus intimatei soluționarea cazului pe cale amiabilă, extrajudiciară, la ce ultima nu a reacționat nici într-un fel.

Astfel, pe parcursul a unei perioade îndelungate, nu are posibilitatea să-și gestioneze întru totul lotul de teren moștenit de la părinți, cu atât mai mult, că în această perioadă a avut mai multe oferte în acest sens, însă nu le-a putut valorifica din simplul motiv că acest teren mereu este în litigiu, în timp ce Tamara Popa continuă să gestioneze ilegal această porțiune de teren, acumulând dividende financiare constante din activitatea întreprinderii sale, o parte din sediul căreia este amplasat ilegal pe terenul proprietate privată a lui.

A invocat dezacordul cu constatarea primei instanțe în sensul că nu este justificată încasarea a unei sume atât de mari pentru compensarea cheltuielilor de asistență juridică, precizând că avocatul său a făcut un volum mare de lucru pe acest dosar.

Instanța de apel nu a intrat în esența motivelor invocate de el privind dezacordul cu hotărârea primei instanțe în partea ce ține de respingerea pretențiilor cu privire la încasarea prejudiciului moral și excendentului cheltuielilor de judecată, considerând-o în această parte ilegală, neîntemeiată și necesară de a fi modificată.

La 16 iulie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Tamara Popa a declarat recurs împotriva deciziei din 19 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii de remitere a cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului a invocat că a procurat terenul cu suprafața de trei ari de la fostul proprietar Tudor Copaci, având recipisă și martori care au fost prezenți la momentul semnării recipisei și transmiterii banilor.

A precizat recurenta că a procurat de la Tudor Copaci suprafața de teren de trei ari, dar a construit bunul imobil numai pe suprafața de 108 m², restul construcției fiind edificat pe terenul ei, iar pe porțiunea rămasă din terenul procurat de la Tudor Copaci, urma să construiască o terasă.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au hotărât că construcția urmează să fie demolată pe suprafața de 118 m², ceea ce este incorect, deoarece conform măsurărilor efectuate de specialiști la fața locului a fost depistat că doar suprafața de 115 m² din construcție este construită pe terenul ce aparține lui Tudor Copaci, cealaltă suprafață îi aparține, fapt ce se confirmă prin extrasul din Registrul bunurilor imobile.

În lipsa unui act constator sau a unei concluzii a unui expert în domeniu referitor la posibilitatea demolării unei părți din construcție pe suprafața de 118 m² din construcția totală de 250 m², a atenționat că această construcție constituie un tot întreg și fiecare perete are o legătură putermică între ea, coloanele construcției sunt unite între ele și face imposibilă demolarea unei părți din construcție.

Astfel, a propus instanței și intimatului ca să fie luată în considerație soluția propusă de ea privitor la atribuirea în proprietatea lui Vasile Copaci a unei porțiuni de teren cu suprafața de 118 m² din terenul vecin ce-i aparține Lidiei Carauș, care este învecinată cu terenul lui Vasilii Copaci și este practic în aceeași grădină, deoarece dânsa a negociat cu Lidia Carauș ca să-i vândă această suprafață de teren pentru a-i fi atribuită intimatului.

Prima instanță a dispus demolarea construcției pe suprafața de 118 m² fără nicio constatare conform normelor legale care ar constata dacă un așa bun imobil poate fi demolat total sau parțial.

A reiterat că a depus în prima instanță o cerere prin care a solicitat să fie dispusă efectuarea unei expertize în construcție care să dea o concluzie referitor la demolarea unei porțiuni din construcție, fiindcă inițial Vasilii Copaci a solicitat demolarea întregii construcții, însă ulterior și-a modificat pretențiile, solicitând revendicarea suprafeței de 118 m² și demolarea unei porțiuni din construcție.

Prin urmare, în cazul în care ar fi fost admisă cererea privind efectuarea unei expertize în construcții, ar fi fost posibilă evitarea demolării întregii construcții, deoarece pereții construcției și coloanele sunt unite între ele, fiind astfel evitată încălcarea dreptului ei de proprietate asupra celeilalte porțiuni de construcție pe suprafața de 132 m².

La 27 iunie 2020, în adresa Tamarei Popa și notarului public Ludmila Iliescu a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Vasilii Copaci, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 37 vol. II), fiind recepționată de către notarul public Ludmila Iliescu la 1 iulie 2020 și de Tamara Popa la 6 iulie 2020, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 44, 45 vol. II).

La 22 iulie 2020, în adresa lui Vasilii Copaci, avocatului Vasile Stăvilă și notarului public Ludmila Iliescu a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Tamara Popa, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 37 vol. II), fiind recepționată de către avocatul Vasile Stăvilă la 28 iulie 2020, de către notarul public Ludmila Iliescu la 29 iulie 2020 și de Vasilii Copaci la 30 iulie 2020, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 57-59 vol. II).

La 29 iulie 2020, prin intermediul poștei electronice, și ulterior, la 31 iulie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Vasilii Copaci, reprezentat de avocatul Vasile Stăvilă a depus referință la recursul declarat de Tamara Popa, solicitând respingerea acestuia ca fiind inadmisibil.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursurilor, în adresa Curții Supreme de Justiție alte referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 24 martie 2020, ceea ce se atestă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 24 vol. II), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurenți la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri la 5 iunie 2020 și respectiv, la 16 iulie 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de Tamara Popa și de Vasiliu Copaci, reprezentat de avocatul Vasile Stăvilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile drept inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de Tamara Popa și de Vasiliu Copaci, reprezentat de avocatul Vasile Stăvilă, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența

probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursurile declarate de Tamara Popa și de Vasiliu Copaci, reprezentat de avocatul Vasile Stăvilă urmează a fi considerate ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Tamara Popa și de Vasiliu Copaci, reprezentat de avocatul Vasile Stăvilă.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu